

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРЕДСТАВНИЦТВА ІНТЕРЕСІВ СТОРІН У СПРАВАХ, ЩО ВИНИКАЮТЬ З ПОДАТКОВИХ ПРАВОВІДНОСИН, В АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДАХ УКРАЇНИ

Євсікова О. В.

Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна

У статті розкриваються особливості представництва сторін у справах, що виникають з податкових правовідносин, в адміністративних судах України. Автором запропоновано власне визначення понять «представництво сторін у справах, що виникають з податкових правовідносин, в адміністративних судах України (процесуальне податкове представництво)», «адміністративна процесуальна правосуб'єктність», а також здійснено власну класифікацію видів представництва у справах, що виникають з податкових правовідносин.

Ключові слова: сторони в справах, що виникають з податкових правовідносин; адміністративна процесуальна правосуб'єктність; представники сторін; процесуальне представництво; податкове представництво; податкове представництво у справах, що виникають з податкових правовідносин, у судах України різних інстанцій.

Незважаючи на значну кількість наукових робіт в сфері представництва в адміністративному судочинстві, а також в сфері податкового представництва, серед яких треба виділити роботи Джафарової М. В., Жернакова М. В., Зайця В. С., Кучерявенка М. П., Перепелиці М. О., представництво сторін у справах, що виникають з податкових правовідносин, досі залишається недослідженим. У зв'язку з прийняттям Податкового кодексу та Закону «Про судоустрій і статус суддів», а також, внесенням відповідних змін до Кодексу адміністративного судочинства України, питання представництва сторін у справах, що виникають з податкових правовідносин, в адміністративних судах України, як ніколи, набуває своєї актуальності.

Метою даної статті є те, щоб на основі аналізу норм адміністративно-процесуального законодавства сформулювати власне визначення понять «представництво сторін у справах, що виникають з податкових правовідносин, в адміністративних судах України (процесуальне податкове представництво)», «адміністративна процесуальна правосуб'єктність», а також здійснення власної класифікації видів представництва у справах, що виникають з податкових правовідносин, за підставами виникнення.

З аналізу норм КАС України слідує, що сторони у справі, що виникає з податкових правовідносин, – це позивач та відповідач, тобто, це не просто особи, які беруть участь в адміністративному судовому процесі, а його головні учасники, оскільки предмет судового розгляду складає публічно-правовий спір між сторонами (в нашому дослідженні це – спір, що виникає з податкових правовідносин).

Отже, сторони – це особи, які беруть участь у справі від свого імені та з метою захисту своїх власних прав та інтересів, спір між якими про їхні суб'єктивні права

та обов'язки має бути вирішений судом. Характерною ознакою сторін є те, що процес в адміністративній справі ведеться від імені та в інтересах сторін, навіть у тому випадку, коли справу порушує не особисто позивач, а інші особи в його інтересах або сторони особисто не беруть участь у процесі [1, с. 365].

КАС України визначає, що позивачем в адміністративній справі можуть бути громадяни України, іноземці чи особи без громадянства, підприємства, установи, організації (юридичні особи), суб'єкти владних повноважень (ч. 2 ст. 50). Крім того, у випадках, встановлених законом, до адміністративного суду із адміністративними позовами про захист прав, свобод та інтересів інших осіб звертатися і брати участь у цих справах можуть Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, прокурор, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи (ч. 1 ст. 60). За загальним правилом, відповідачем в адміністративній справі є суб'єкт владних повноважень, якщо інше не встановлено КАС України. Однак, у випадках, встановлених законом, відповідачами в адміністративній справі можуть бути громадяни України, іноземці чи особи без громадянства, їх об'єднання, юридичні особи, які не є суб'єктами владних повноважень (ч. 4 ст. 50).

Зазвичай, у справах, що виникають з податкових правовідносин, сторонами з одного боку є платники, а з іншого боку – органи ДПС. У якості третіх осіб по справі залучаються органи прокуратури, органи державної митної служби, органи державної казначейської служби, органи ДПС (державні податкові інспекції, державні податкові служби АР Крим, областей, м. Києва та Севастополя, а також ДПС України), інші платники, інші органи та особи, що мають спеціальні податкові повноваження або допомагають належному виконанню податкового обов'язку.

Як правило, позивачем у справах, що виникають з податкових правовідносин, виступає платник – особа, яка вважає, що її права, свободи та законні інтереси в сфері податкових правовідносин було порушено, на захист прав, свобод та інтересів якої до адміністративного суду подано адміністративний позов. Однак, в деяких випадках, передбачених законодавством, позивачем може бути й орган ДПС, з метою реалізації повноважень якого до адміністративного суду подана позовна заява або подання. Відповідачем у справах, що виникають з податкових правовідносин, як правило, виступає орган ДПС, а у передбачених законодавством випадках – інші особи (платники), до яких звернена вимога позивача (тобто вони, на думку позивача, порушили його права, свободи чи законні інтереси, і повинні усунути ці порушення та/або відшкодувати шкоду).

Окремо слід виділити публічно-правові спори, що виникають з податкових правовідносин, між суб'єктами владних повноважень з приводу реалізації їхньої компетенції у сфері управління, у тому числі делегованих повноважень (п. 3 ч. 2 ст. 17 КАС України), у яких сторонами виступають суб'єкти владних повноважень. Так, у листопаді 2009 року Верховна Рада АР Крим звернулась до суду з адміністративним позовом про визнання незаконним та скасування розпорядження КМУ від 11.11.2009р. №1335-р «Про врегулювання деяких питань адміністрування акцизного збору» через його невідповідність чинному законодавству (третя особа – Державне казначейство України). Постановою суду першої інстанції, залишеною

без змін ухвалою суду апеляційної інстанції, позов задоволено частково. Визнано протиправним та скасовано пункт 1 розпорядження КМУ №1335-р. В решті позову відмовлено. Ухвалою ВАСУ від 27.10.2010р. касаційну скаргу КМУ залишено без задоволення, рішення судів попередніх інстанцій – без змін [2]

З огляду на проведену нами класифікацію справ, що виникають з податкових правовідносин, за позовними вимогами (предметом спору) [3], можна зробити висновок, що:

1) у справах про скасування рішень (повідомлень-рішень) органів ДПС; про відшкодування ПДВ (стягнення бюджетної заборгованості з ПДВ); за іншими позовами податкового і неподаткового характеру позивачем виступають платники: фізичні особи (громадяни, іноземці, особи без громадянства, особи з подвійним громадянством, біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту), фізичні особи – СГД, юридичні особи (резиденти або нерезиденти України) та їх відокремлені підрозділи, що мають статус платників, а відповідачем – органи ДПС (інспекції, ДПС АР Крим, областей, м. Києва та Севастополя, ДПС України);

2) у справах про визнання угод недійсними та стягнення коштів за такими угодами; про стягнення заборгованості; про припинення юридичної особи, підприємницької діяльності фізичної особи-підприємця (скасування державної реєстрації) та/або визнання установчих документів недійсними позивачами виступають органи ДПС, а відповідачами – платники.

Зазначимо, що у справах про визнання боржника банкрутом, які розглядаються господарськими судами за правилами ГПК України та відповідно до Закону «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» [4] органи ДПС виступають у якості ініціюючих або поточних кредиторів, тобто в ролі позивача.

Зазвичай, у судовому розгляді справ, що виникають з податкових правовідносин, в адміністративних судах України різних інстанцій беруть участь як самі сторони, так і представники сторін.

КАС України визначає, що представником може бути фізична особа, яка, відповідно до ч. 2 ст. 48, має адміністративну процесуальну дієздатність.

Аналізуючи положення КАС України, зазначимо, що «адміністративна процесуальна правоздатність» – це здатність особи мати процесуальні права та обов'язки в адміністративному судочинстві. Вона властива громадянам України, іноземцям, особам без громадянства, особам з подвійним громадянством, органам державної влади, іншим державним органам, органам влади АР Крим, органам місцевого самоврядування, їхнім посадовим і службовим особам, підприємствам, установам, організаціям (юридичним особам).

У фізичних осіб адміністративна процесуальна правоздатність виникає з моменту їх народження і припиняється зі смертю такої фізичної особи, проте для участі в адміністративному процесі, на нашу думку, крім загальної адміністративної процесуальної правоздатності особі необхідно також володіти конкретною адміністративною процесуальною правоздатністю (правоздатність щодо участі у конкретній адміністративній справі) [1, с. 352]. Однак, у фізичних осіб – СГД

адміністративна процесуальна правоздатність виникає з моменту державної реєстрації (засвідчення) факту набуття статусу підприємця фізичною особою, а закінчується державною реєстрацією факту позбавлення статусу підприємця фізичної особи; а в юридичних осіб вона виникає з моменту державної реєстрації факту створення юридичної особи, а закінчується з дня внесення до єдиного державного реєстру запису про її припинення.

В той же час, «адміністративна процесуальна дієздатність» – це здатність особисто здійснювати свої адміністративні процесуальні права та обов'язки, у тому числі доручати ведення справи представникові. Вона належить фізичним особам (які досягли повноліття і не визнані судом недієздатними, а також фізичним особам до досягнення цього віку у спорах з приводу публічно-правових відносин, у яких вони відповідно до законодавства можуть самостійно брати участь), органам державної влади, іншим державним органам, органам влади АР Крим, органам місцевого самоврядування, їхнім посадовим і службовим особам, підприємствам, установам, організаціям (юридичним особам).

Якщо фізичні особи завжди мають процесуальні права та обов'язки в адміністративному судочинстві (адміністративну процесуальну правоздатність), то реалізувати ці права та обов'язки можуть не всі (наприклад, неповнолітні; особи, що визнані судом недієздатними), тобто не всі фізичні особи можуть самостійно звернутися до адміністративного суду та брати участь в адміністративному процесі (не всі фізичні особи мають адміністративну процесуальну дієздатність).

Поряд із цим, суб'єкти владних повноважень (органи ДПС), інші юридичні особи завжди наділені адміністративною процесуальною правоздатністю, адміністративною процесуальною дієздатністю та адміністративною процесуальною деліктоздатністю.

На нашу думку, наявність в адміністративному процесуальному законодавстві (якщо розглядати адміністративний процес у широкому розумінні) норм (наприклад, ст. 134 КАС України; 185-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення), які передбачають відповідальність за невиконання особою, що бере участь у справі, своїх процесуальних обов'язків, зловживання своїми процесуальними правами, порушення встановленого законом порядку здійснення адміністративного судочинства, виявлення неповаги до суду, що виразилась у злісному ухиленні від явки в суд або в непідкоренні розпорядженню головуючого чи в порушенні порядку під час судового засідання, а так само вчинення дій, які демонструють явну зневагу до суду або встановлених у суді правил, свідчить про існування в адміністративному процесі такого явища, як «адміністративна процесуальна деліктоздатність», яка є складовим елементом поняття «адміністративна процесуальна правосуб'єктність». У зв'язку із чим, пропонуємо внести зміни також до ст. 48 КАС України «Адміністративна процесуальна правосуб'єктність», які визначають поняття «адміністративна процесуальна деліктоздатність» та коло осіб, які мають здатність особисто нести відповідальність за свої дії або бездіяльність в адміністративному судочинстві.

Отже, можна зробити висновок, що: «адміністративна процесуальна правосуб'єктність» представляє собою не лише здатність особи мати адміністративні процесуальні права та обов'язки (адміністративна процесуальна правоздатність) та особисто здійснювати свої адміністративні процесуальні права та обов'язки, у тому

числі доручати ведення справи представникові, в адміністративному судочинстві (адміністративна процесуальна дієздатність), а й здатність особи нести відповідальність за свої дії або бездіяльність в адміністративному судочинстві (адміністративна процесуальна деліктоздатність), яка також є необхідним елементом адміністративної процесуальної правосуб'єктності. Наявність у особи «адміністративної процесуальної правосуб'єктності» дає можливість брати участь (бути учасником) в адміністративно-процесуальних правовідносинах, що виникають, змінюються та припиняються в ході розгляду справ, що виникають з податкових правовідносин, в адміністративних судах України різних інстанцій.

Аналіз наукових досліджень свідчить про те, що деякі науковці визначають представництво через процесуальну діяльність представника, а інші – через правовідносини. Втім, представники обох підходів цілком логічно обґрунтовують свою позицію, кожна з яких має право на існування.

Так, одні науковці вважають процесуальним представництвом у судовому адміністративному процесі вчинення представником у межах наданих повноважень процесуальної діяльності (юридично значимих дій) від імені особи, яка бере участь у справі, з метою захисту її прав, свобод та інтересів у сфері публічно-правових відносин [5, с. 83; 6, с. 218; 7, с. 119].

Інші визначають адміністративно-судове представництво як правовідносини, які передбачають, що одна особа – представник – виконує на підставі повноваження, яке надане йому законом, статутом, положенням чи договором, процесуальні дії в адміністративному судочинстві в інтересах іншої особи – довірителя, які спрямовані на захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин, в результаті чого у представника виникає комплекс прав та обов'язків [1, с. 394].

На нашу думку, представництво у справах, що виникають з податкових правовідносин, в адміністративних судах України різних інстанцій представляє собою не одне правове відношення, процесуальну дію, а цілий комплекс правовідносин, як внутрішніх, так і зовнішніх правовідносин представництва (матеріальних та процесуальних), в силу яких вчиняються процесуальні дії, тому найбільш повно дане поняття розкривається саме через «правовідносини».

В той же час, однією з дискусійних залишається проблема видів процесуального представництва, адже підстави та приводи, за яких особа може набути статусу представника, впливають на здійснення захисту порушених прав, свобод та інтересів особи. Так, Заяць С. В. пропонує виділяти наступні види процесуального представництва за ознакою правової природи статусу осіб, які мають право бути представниками і здійснювати процесуальне представництво, а саме: договірне, законне, громадське, офіційне (представництво, яке здійснюється прокурором, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами) [8].

Вчені-адміністративісти Матвійчук В. К. та Хар І. О. вважають, що залежно від того, яке було волевиявлення сторін для виникнення правовідносин представництво поділяється на два види: 1) обов'язкове представництво, яке зумовлено законом і не залежить від волі того, кого представляють (законне); 2) добровільне, яке

ґрунтується на волі довірителя і визначає повноваження представника (договірне) [1, с. 397].

Крім того, не менш актуальною для України залишається проблема податкового представництва, яка досі не врегульована податковим законодавством, хоча у Податковому кодексі надано визначення представників платника податків [9, ст. 19], однак поняття «представництво платника податків» є більш вузьким поняттям, ніж «податкове представництво» в цілому.

Аналіз наукових досліджень, присвячених даній проблемі, свідчить, що науковці визначають податкове представництво, як правовідносини, в силу яких юридичні дії, чинені податковим представником від імені суб'єкта, якого він представляє, у межах його повноважень, створюють, змінюють чи припиняють податкові права й обов'язки особи, яку представляють.

Слід зазначити, що проведена науковцями класифікація представництва в системі зобов'язаних суб'єктів (платників податків) дозволяє виділити наступні види представництва: законне (витікає з норми закону або іншого нормативного документа); уповноважене (договірне) представництво (виникає на договірній основі); офіційне (виникає за ініціативи податкових органів) [10, с. 43-45; 11, с. 8-9; 12, с. 175-176].

На нашу думку, представництво у справах, що виникають з податкових правовідносин, у судах України різних інстанцій можна визначити, як податкове представництво, адже воно здійснюється особою, яка, як правило, веде справи платника, пов'язані за сплатою податків і зборів (обов'язкових платежів), яка представляє інтереси платника в органах ДПС і в судах України різних інстанцій, вчиняє від імені платника та в його інтересах комплекс процесуальних дій, на які уповноважено такого представника законом або довіреністю. Однак, на даному етапі розвитку податкових правовідносин в Україні дещо передчасно говорити про представництво платника податків у судах України різних інстанцій та про податкове представництво, як про цілком сформоване правове явище, тому, можна стверджувати, що представництво сторін у справах, що виникають з податкових правовідносин, в адміністративних судах України має комплекс (але не всіх) ознак податкового представництва, яке в майбутньому розвіється як один із видів інституту податкового представництва: представництво платника податків та представництво органу ДПС у судах України різних інстанцій, що отримає відповідне законодавче закріплення.

Таким чином, представництво у справах, що виникають з податкових правовідносин, у судах України різних інстанцій (процесуальне податкове представництво) – це правовідносини, які виникають на підставі закону, статуту, положення або адміністративного акту (законне представництво), на підставі договору, засвідченої належним чином довіреності, що визначає обсяг повноважень представника, ордеру, який виданий відповідним адвокатським об'єднанням, до якого додається витяг з договору (договірне представництво), в окремих випадках, передбачених законодавством, за ініціативи суду (наприклад, у разі відсутності представника у сторони чи третьої особи, яка не має адміністративної процесуальної дієздатності; а також у разі, якщо законний представник цих осіб не має права вести справу в суді з підстав, встановлених законом; якщо особа, яка бере участь у справі, не

може взяти участь у її розгляді в силу об'єктивних обставин; якщо майно, що є предметом розгляду, є безхазайним), змістом яких є процесуальні права та обов'язки, котрі своїми діями створюють, змінюють, реалізують, припиняють представники від імені та в інтересах особи, яку вони представляють (позивача, відповідача, третьої особи). З огляду на вищевикладене, необхідно, на нашу думку, також внести зміни до Податкового кодексу, якими передбачити загальне поняття – «податкове представництво» та розкрити його основні види: «представництво платника податків», «представництво органу ДПС», «податкові агенти як вид податкових представників», їх повноваження, підстави виникнення, зміни і припинення правовідносин податкового представництва тощо.

Аналіз норм ст.56 КАС України дозволяє, на нашу думку, виділити наступні види представництва у справах, що виникають з податкових правовідносин, за критерієм підстав виникнення: законне, договірне та з ініціативи суду.

1. В межах законного представництва можна виділити наступні різновиди представництва у справах, що виникають з податкових правовідносин:

1) законне представництво платника-фізичної особи, відповідно до норм КАС України, здійснюють її батьки, усиновителі, опікуни, піклувальники, особи, які призначені органом опіки і піклування при безвісній відсутності фізичної особи або визнанні її недієздатною, особа, за наявності в неї документів, що свідчать про шлюбні відносини або родинні зв'язки з фізичною особою, чи інші особи, визначені законом.

В той же час, Закон «Про безоплатну правову допомогу» [13] визначає законними представниками: батьків, усиновителів, батьків-вихователів, прийомних батьків, патронатних вихователів, опікунів, піклувальників, представників закладів, які виконують функції опікунів і піклувальників (п.2 ч.1 ст.1).

2) законне представництво платника-юридичної особи в суді, відповідно до норм КАС України, здійснює її керівник чи інша особа, уповноважена законом, положенням, статутом (наприклад, заступник керівника, головний бухгалтер). Слід зазначити, що відокремлені підрозділи юридичної особи, у випадку наділення їх правами здійснювати у суді повноваження сторони у справі від імені юридичної особи виступають від імені юридичної особи, яку вони представляють, а не від свого імені (роз'яснення Вищого арбітражного суду України від 28.07.94р [14]).

3) законне представництво, яке здійснюють органи та інші особи, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб (уповноважений Верховної Ради України з прав людини, прокурор, органи державної влади чи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи).

4) законне представництво інтересів органів ДПС, яке у судах здійснює:

- особа, уповноважена на підставі закону, положення, статуту (керівник, його заступник – якщо це передбачено, тощо);

- на підставі адміністративного акту (наказу, розпорядження, посадової інструкції, положення про структурний підрозділ) – працівники юридичних підрозділів органів ДПС (за участі працівників інших структурних підрозділів органів ДПС у якості свідків, спеціалістів, представників), яких уповноважено на це оформлено належним чином довіреністю.

2. В межах договірною представництва можна виділити наступні різновиди представництва у справах, що виникають з податкових правовідносин:

1) договірне представництво платника-фізичної особи в суді, яка, як правило, недостатньо обізнана в юридичній сфері, здійснює юридично досвідчена особа (адвокат; юрист), уповноважена на підставі засвідченої належним чином довіреності, договору, ордеру, який виданий відповідним адвокатським об'єднанням, до якого додається витяг з договору;

2) договірне представництво платника-юридичної особи в суді здійснюється, як правило, двома і більше представниками, уповноваженими на підставі засвідченої належним чином довіреності, договору, ордеру, який виданий відповідним адвокатським об'єднанням, до якого додається витяг з договору (заступник керівника, керівник структурного підрозділу, головний бухгалтер (якщо вони не є законними представниками); бухгалтер, юрисконсульт, адвокат).

3. Представництво за ініціативою суду може бути у разі відсутності представника у сторони чи третьої особи, яка не має адміністративної процесуальної дієздатності, а також у разі, якщо законний представник цих осіб не має права вести справу в суді з підстав, встановлених законом (п.9 ст.56).

Таким чином, «адміністративна процесуальна правосуб'єктність» представляє собою не лише здатність особи мати адміністративні процесуальні права та обов'язки (адміністративна процесуальна правоздатність) та особисто здійснювати свої адміністративні процесуальні права та обов'язки, у тому числі доручати ведення справи представникові, в адміністративному судочинстві (адміністративна процесуальна дієздатність), а й здатність особи нести відповідальність за свої дії або бездіяльність в адміністративному судочинстві (адміністративна процесуальна деліктоздатність), яка також є необхідним елементом адміністративної процесуальної правосуб'єктності.

У зв'язку із чим, пропонуємо також внести зміни до ст. 48 КАС України «Адміністративна процесуальна правосуб'єктність», яку слід доповнити п.4 наступного змісту:

«...4. Здатність особисто нести відповідальність за свої дії або бездіяльність в адміністративному судочинстві (адміністративна процесуальна деліктоздатність) належить фізичним особам, які досягли повноліття і не визнані судом недієздатними, а також фізичним особам до досягнення цього віку у спорах з приводу публічно-правових відносин, у яких вони відповідно до законодавства можуть самостійно брати участь; органам державної влади, іншим державним органам, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування, їхнім посадовим і службовим особам, підприємствам, установам, організаціям (юридичним особам).»

2. Представництво у справах, що виникають з податкових правовідносин, у судах України різних інстанцій (процесуальне податкове представництво) – це правовідносини, які виникають на підставі закону, статуту, положення або адміністративного акту (законне представництво), на підставі договору, засвідченої належним чином довіреності, що визначає обсяг повноважень представника, ордеру, який виданий відповідним адвокатським об'єднанням, до якого додається витяг з договору (договірне представництво), в окремих випадках, передбачених законодавством, за ініціативи суду, змістом яких є процесуальні права та обов'язки,

котрі своїми діями створюють, змінюють, реалізують, припиняють представники від імені та в інтересах особи, яку вони представляють (позивача, відповідача, третьої особи).

3. За критерієм підстав виникнення можна виділити наступні види представництва у справах, що виникають з податкових правовідносин:

В межах законного представництва у справах, що виникають з податкових правовідносин, можна виділити:

1) законне представництво платника-фізичної особи (здійснюють її батьки, усиновителі, опікуни, піклувальники тощо);

2) законне представництво платника-юридичної особи (здійснює її керівник чи інша особа, уповноважена законом, положенням, статутом);

3) законне представництво, яке здійснюють органи та інші особи, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб;

4) законне представництво інтересів органів ДПС у судах здійснює:

– особа, уповноважена на підставі закону, положення, статуту (керівник, його заступник – якщо це передбачено, тощо);

– на підставі адміністративного акту – працівники юридичних підрозділів органів ДПС (за участі працівників інших структурних підрозділів).

В межах договірної представництва у справах, що виникають з податкових правовідносин, можна виділити:

1) договірне представництво платника-фізичної особи (здійснює адвокат або юрист);

2) договірне представництво платника-юридичної особи (здійснює заступник керівника, керівник структурного підрозділу, головний бухгалтер (якщо вони не є законними представниками); бухгалтер, юрисконсульт, адвокат)).

Представництво за ініціативою суду може бути у разі відсутності представника у сторони чи третьої особи, яка не має адміністративної процесуальної дієздатності, а також у разі, якщо законний представник цих осіб не має права вести справу в суді з підстав, встановлених законом.

Список літератури

1. Науково-практичний коментар до Кодексу адміністративного судочинства України. В 2-х тт. / [За заг. ред. В. К. Матвійчука]. – К. : КНТ. – . – Т. 1. – 2007. – 788 с.
2. Ухвала ВАСУ від 27.10.2010р. по справі № К-4720/10 за позовом Верховної Ради Автономної Республіки Крим до Кабінету Міністрів України, третя особа – Державне казначейство України, про визнання незаконним та скасування розпорядження. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/11970265>.
3. Євсікова О. Зміст та особливості розгляду справ, що виникають з податкових правовідносин / О. Євсікова // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка: спеціальний випуск. – № 8. – 2011. – С. 77-89.
4. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України №2343-ХІІ від 14.05.1992р. (зі змінами та доповненнями). [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
5. Заяць В. С. Сутність процесуального представництва у судовому адміністративному процесі/ В. С. Заяць // Підприємництво, господарство і право. – 2010. – №5. – С. 81-83.

6. Кравчук В. М. Науково-практичний коментар до Кодексу адміністративного судочинства України / В. М. Кравчук. – Х. : Фактор, 2011. – 800 с.
7. Джафарова М. В. Представництво в адміністративному судочинстві України / М. В. Джафарова // Форум права. – 2010. – № 2. – С. 115-120.
8. Заяць В. С. Види процесуального представництва в судовому адміністративному процесі / В. С. Заяць // Державне управління та місцеве самоврядування : тези X Міжнар. наук. Конгресу [26.03.2010 р.]. – Х. : Вид-во ХарРІНАДУ «Магістр», 2010. – 372 с.
9. Податковий кодекс України від 02.12.2010р. № 2755–VI (зі змінами та доповненнями). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/signal/f2755ah.doc>.
10. Перепелиця М. О. Правове регулювання статусу платників податків і зборів в Україні : дис. канд. юрид. наук : 12.00.07 / М. О. Перепелиця. – Х., 2001. – 181с.
11. Жернаков М. В. Правове регулювання представництва у сфері оподаткування : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / М. В. Жернаков. – Київ., 2009. – 15с.
12. Кучерявенко М. П. Податкове право України : Академічний курс : [Підручник] / М. П. Кучерявенко. – К. : Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2008. – 701 с.
13. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 02.06.2011р. № 3460-VI (зі змінами та доповненнями). [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
14. Про участь у судовому процесі відособлених підрозділів юридичних осіб: роз'яснення Вищого арбітражного суду України N 02-5/492 від 28.07.94р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.

Євсікова Е. В. Некоторые аспекты представительства интересов сторон в делах, возникающих из налоговых правоотношений, в административных судах Украины / Е. В. Евсікова // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия : Юридические науки. – 2011. – Т. 24 (63). № 2. 2011. – С. 301-310.

В статье раскрываются особенности представительства сторон по делам, возникающим из налоговых правоотношений, в административных судах Украины. Автором предложено собственное определение понятий «представительство сторон по делам, возникающим из налоговых правоотношений» в административных судах Украины (процессуальное налоговое представительство)», «административная процессуальная правосубъектность», а также предложена собственная классификация видов представительства по делам, возникающим из налоговых правоотношений.

Ключевые слова: стороны в делах, возникающих из налоговых правоотношений; административная процессуальная правосубъектность; представители сторон; процессуальное представительство; налоговое представительство; налоговое представительство по делам, возникающим из налоговых правоотношений, в судах Украины разных инстанций.

Evsikova E. Some aspects of representative office of interests of parties in the cases arising from tax legal relationships, in the administrative courts of Ukraine / E. Evsikova // Scientific Notes of Tavrida National V. I. Vernadsky University. – Series : Juridical sciences. – 2011. – Vol. 24 (63). № 2. 2011. – P. 301-310.

In the article the features of representative office of parties open up in matters, arising out of tax legal relationships, in the administrative courts of Ukraine. The author has proposed its own definition of the terms «of the parties in cases arising out of tax relations, in the administrative courts of Ukraine (Procedural Tax Office)», «Administrative Procedure personality» and proposed classification of its own representation in cases arising from tax relations.

Keywords: parties are in businesses arising out of tax legal relationships; administrative judicial legal personality; representatives of parties; judicial representative office; tax representative office; tax representative office in matters, arising out of tax legal relationships, in the courts of Ukraine of different instances

Поступила в редакцію 26.10.20110 г.